

TĂIEREA VASILOPITEI (PRĂJITURA SFÂNTULUI VASILE) LA PATRIARHIE

Miercuri seara, pe 31 decembrie 2020 / 13 ianuarie 2021, în ajunul Anului Nou, potrivit calendarului iulian, a avut loc în sala Patriarhiei ceremonia tăierii vasilopitei – prăjitura Sfântului Vasile.

Această ceremonie se săvârșește de către Biserică participând astfel la începerea unui nou an pe 1 ianuarie, când este pomenit și Sfântul Vasile căruia se datorează acest obicei, pentru că Sfântul a pus în prăjitură milostenie, adică un ban, din respect pentru săraci.

Această ceremonie din ajunul Anului Nou 2021 a fost condusă de Preafericirea Sa, Părintele nostru Teofil, Patriarhul Ierusalimului, care a adresat această cuvântare cu ocazia Noului An:

„Căci zice Domnul: La vreme potrivită te-am ascultat și în ziua mântuirii te-am ajutat. Iată acum vreme potrivită, iată acum ziua mântuirii” (2 Corinteni 6, 2), propovăduiește dumnezeiescul Pavel.

Ca o lumină celor ce zac în întuneric și în umbra morții (datorită bolii molipsitoare corona), a răsărit astăzi Noul An al Domnului. De aceea și Sfânta Biserică a lui Hristos ne-a adunat pe toți în acest loc sfânt al străvechii noastre Patriarhii ca să înălțăm slavă și mulțumire lui Dumnezeu cel în Sfânta Treime Care a pus anii și vremile într-o stăpânire Sa (Fapte 1, 7), la cinstita pomenire a Tăierii împrejur după trup a Fiului lui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, pe de o parte, și la prăznuirea celui între Sfinți Părintele nostru Vasile cel Mare, pe de altă parte, spre cinstirea căruia s-a săvârșit ceremonia tăierii prăjiturii

care îi poartă numele.

Schimbarea anului constituie un eveniment care marchează drumul istoriei lumești a omului și, cu atât mai mult, al istoriei sfinte care culminează cu taina dumnezeieștii Iconomii, adică a Întrupării lui Dumnezeu Cuvântul, Mântuitorul nostru Iisus Hristos, în vremea Cezarului August pe când Quirinius ocârmuia Siria (Cf. Luca 1, 1-2). De aceea Sfânta noastră Biserică, ascultând cuvintele Domnului din Sfânta Scriptură: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru care M-a uns să binevestesc săracilor; M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima, să propovăduiesc robilor dezrobirea și celor orbi vederea, să slobozesc pe cei apăsați și să vestesc anul plăcut Domnului” (Isaia 61, 1-2; Luca 4, 18-19), nu sărbătorește doar acest eveniment, ci și cere de la Dumnezeu Tatăl binecuvântarea „anului Domnului” zicând: „Acela Ce ești unit cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, Cuvinte cel fără de început și Fiule, Făcătorule și Împreună-ziditorule al celor văzute și nevăzute, binecuvântează cununa anului, păzind în pace mulțimile drept-credincioșilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor Sfinților Tăi”. Prin binecuvântarea Domnului, anul se transformă, în cadrul Bisericii, în timp al mântuirii, potrivit cuvintelor: „La vreme potrivită te-am ascultat și în ziua mântuirii te-am ajutat. Iată acum vreme potrivită, iată acum ziua mântuirii” (2 Corinteni 6, 2).

Tocmai această schimbare scripturistică a anului sau, mai bine zis, mântuitoare, o prăznuim astăzi. Căci zice: „Cel drept, chiar când apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrânețile cinstite nu sunt cele aduse de o viață lungă, nici nu le măsoară după numărul anilor” (Înțelepciunea lui Solomon 4, 7-8).

Cu alte cuvinte, împărțirea timpului în prezent, trecut și viitor, precum și numărarea lui după ani poate fi înțeleasă numai în Hristos Dumnezeu nostru, potrivit mărturiei Sfântului Ioan Teologul: „Eu sunt Alfa și Omega, zice Domnul Dumnezeu, Cel Ce este, Cel Ce era și Cel Ce vine,

Atotțiitorul” (Apocalipsa 1, 8). Iar din punct de vedere rațional, adică filozofic, timpul nu poate fi determinat, motiv pentru care și Apostolul Petru spune: „Pentru că noi v-am adus la cunoștință puterea Domnului nostru Iisus Hristos și venirea Lui, nu luându-ne după basme meșteșugite, ci fiindcă am văzut slava Lui cu ochii noștri” (2 Petru 1, 16).

Aceasta denotă faptul că anul, care devine timp în Biserica lui Hristos, ni s-a dat pentru ca și noi să ne facem, prin credință, „văzători cu ochii noștri ai slavei Lui”, adică văzători ai slavei lui Dumnezeu în Împărăția Sa cerească. Iar Marele Vasile spune: „Ca să nu cercetezi cu raționamente omenești cine pune început timpului [și anului] și să denaturezi adevărul, a venit înaintea învățăturii, punând preacinstitul nume al lui Dumnezeu ca o pecete și o pavăză sufletelor când spune: «La început a făcut Dumnezeu». Fericita fire, îmbelșugata bunătate, iubirea transmisă în fiecare cuvânt, frumusețea mult dorită, începutul celor ce sunt, izvorul vieții, lumina cugetătoare, înțelepciunea nepătrunsă, Acesta a făcut la început cerul și pământul”.

Aceste cuvinte de Dumnezeu insuflate ale Părintelui Bisericii Vasile cel Mare îi cheamă pe toți cei care iubesc „frumusețea mult dorită, izvorul vieții, lumina cugetătoare și înțelepciunea nepătrunsă” în vremea aceasta a schimbării anului și a stăruitoarei boli molipsitoare covid 19, să reflectăm fiecare dintre noi la cele cu care suntem vinovați, imitându-l astfel pe fiul risipitor din pericopa evanghelică care „venindu-și în sine, s-a sculat și s-a dus la tatăl său, pocăindu-se și zicând: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău” (Luca 15, 18-21).

Luând aminte la această pocăință a fiului risipitor și la înțelegerea timpului în Hristos cel întrupat din curatele sângiuri ale pururea Fecioarei Maria Născătoarea de Dumnezeu, să-l rugăm pe Marele Ierarh al Capadociei Sfântul Vasile, care strălucește în cer, care a împodobit obiceiurile oamenilor, să

mijlocească la Cel Care S-a tăiat împrejur, la Domnul și Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, pentru sufletele noastre, pentru pacea întregii lumi și mai ales a mult încercatului Orient Mijlociu, pentru încetarea schismelor și restabilirea unității Bisericii Ortodoxe cea Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească și pentru izbăvirea neamului omenesc de pandemia de corona în toate formele ei.

Împreună cu Imnograful să zicem: „Mântuitorule a toate și Atotțiitorule, Ziditorule al făpturii și Îndreptătorule, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine fără sămânță, pace lumii Tale dăruiește, păzind Biserica totdeauna neclintită”. Încă, Doamne, cel Ce ai pus anii și vremile în stăpânirea Ta, binecuvântează cununa anului bunătății Tale, păzind în pace și îndoită sănătate (sufletească și trupească), cinstita noastră Obște Aghiotafită, pe bine-credincioșii noștri Creștini, Sfânta Cetate a Ierusalimului și bine-credinciosul neam al Elinilor Ortodocși. Amin. Noul An 2021 să fie fericit, prielnic, binecuvântat și cu sănătate. La mulți ani!

După troparele: „Cel ce șezi pe scaunul cel în chipul focului...” și „În tot pământul s-a vestit venirea ta...”, Preafericitul, spunând: „An Nou fericit”, a tăiat vasilopita și a împărțit-o Consulului General al Greciei domnul Evangelos Vlioras, Părinților Aghiotafiți și celorlalți. Pelerini nu au luat parte datorită măsurilor impuse cu privire la pandemia de covid 19.

După aceasta, elevii Școlii Patriarhale au cântat colinde în sala Patriarhiei și la casele Părinților Aghiotafiți.

Din partea Secretariatului General